

Jeg troer, at det Maskineri, der skal drives ved den etablerede Fællesforfatning, er meget vanskeligt; jeg troer, der bør være et Forbindelsesled imellem Rigsraadet og Rigsdagen, og jeg kan ikke finde noget andet Forbindelsesled end igjennem en fælles Finansminister. Den, som er sat til at varetage Finansvæsenet saavel for Monarchiet som for Kongeriget, han har en naturlig Opfordring til at søge at tilvejebringe en Overenskomst imellem Rigsraadet og Rigsdagen. Jeg troer derfor ikke, at det er paa nogen Maade hensigtsmæssigt, saaledes at udsønde Kongerigets Finansvæsen; men jeg troer, at det er den Tanke, som ligger til Grund ved det nærværende Finansforslag. Jeg kan ikke gjøre mig fortrolig med den Anskuelse, at det ikke skulde være hensigtsmæssigt, at der fandtes en Mand i Landet, om hvem man kunde sige, at paa ham hvilede Ansvar for, at Finansvæsenet, saavel i Monarchiet som i Kongeriget, blev bestyret paa en hensigtsmæssig Maade. Jeg troer, at, naar man sondrer det, som bør være forenet, kommer man ind paa en urigtig Bane. Hvad enten den, der styrer Kongerigets Finanzer, kaldes Finansminister eller udfører dette Gjerning under et andet Navn, det er for mig det samme; der er efter min Mening to Finansministre, en fælles og en særlig; men jeg troer, det er forbundet med stor Fare og vil medføre store Ulemper, naar Finansvæsenet skal bestyres af to forskjellige Mænd. Jeg troer, at man vil finde en Antydning af Planen i Bilagene til Finansloven; jeg troer saaledes, at af det, der staaer anført som Oplysning ved § 8, vil man finde Endeel Betragtninger om, hvorledes Ministerierne ere deelte, og Grundene, hvorfor de ere deelte saaledes; men jeg troer tillige, at man vil see, hvor store Vanskeligheder der vil være forbundet med dette Maskineri, just paa Grund af, at man vil adskille de Gjenstande, som efter min Betragtning bør være samlede. Det er mig ikke klart, hvorledes denne Sondring skal kunne gjenføres praktisk. Jeg veed vel, at Allocationsvæsenet skal for Kongerigets Vedkommende være henlagt under en særlig Directeur, der skal fungere under Kongerigets Finansminister; men derimod Statsbogholderiet, det staaer ikke under

Kongerigets Finansminister. Jeg veed altsaa ikke, hvorledes denne Organisation skal være. Det hedder vel, at Statsbogholderiets Pligt er det, at meddele Indenrigsministeren som Bestyrer af Kongerigets særlige Finansvæsen de Oplysninger, han forlanger; men det forekommer mig ikke, at det gaaer an, at gjøre Kongerigets Indenrigsminister ansvarlig med Hensyn til Finansvæsenet ligeoverfor Rigsdagen, naar han skal udføre sin Forretning igjennem en Embedsmand, som ikke er ansvarlig for Rigsdagen. Det er en Betragtningssmaade, som jeg troer ikke vil med Hensyn til Udførelsen være praktisk rigtig. Overhovedet er det forekommet mig, at der i denne Deling af Ministeriet udtaler sig en Uklarhed med Hensyn til det Ansvar, der paahviler den enkelte Minister, hvilket Punkt det idetmindste for mig ikke har været muligt at komme til noget tydeligt Begreb om. Colonierne, som ifølge Grundlovsforandringerne ere et indre Anliggende for Kongeriget, ere allerede i dette Efteraar gaaede over til Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender. Nu kan jeg ikke klare for mig, hvorledes det skal være muligt, at Colonierne nærværende Bestyrelse skal udføres af en Minister, som er Fællesminister, og som altsaa ikke er ansvarlig for Rigsdagen, saalænge som disse Sager ifølge Grundlovsbestemmelsen henhøre under Rigsdagen. Saalænge det er Tilfældet, skønner jeg ikke rettere, end at den Minister, som udfører disse Forretninger, maa være en af de Ministre, som ere ansvarlige for Rigsdagen. At jeg ikke feiler deri, at det er det factiske Forhold, vil man see af den Betænkning, som er trykt omdeelt med Hensyn til Lovudkastet, angaaende Colonierne indre Anliggender, hvori der udtrykkeligt siges, at disse Sager ere henlagte under Ministeren for Monarchiets fælles indre Anliggender. Naar jeg seer hen til de tidligere Forhandlinger, forekomme Finansloven for 1850—51 og den Finanslov, hvori der først var Tale om de $\frac{2}{5}$, og den nærværende Finanslov mig at være de tre vigtigste, som ere forelagte Rigsdagen. Jeg troer, at det er af høieste Betydning, at det meget nøiagtigt undersøges, hvorvidt de Grundsatninger, paa hvilke den nærværende Finanslov er byg-